

BREDNIA (4) *sb f*

Teksty nie oznaczają é; (Cn e pochylone); a pochylone.

sg N brednią (2). ◇ pl A bredni(e) (2).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVII – XVIII w.

Wymysł, urojenie, niedorzeczność, głupstwo (w polemikach religijnych); fabula Cn (4) : Stára to Papieška brednia/ á bårzo łowu Bożemu przeciwna CzechRozm 34; A iż mi chceš ná żydowłkie brednie odpowiadać CzechRozm 122, 55; Kto im [księżom] gáni te brednie/ Heretykiem zową KlonWor 47.

Synonimy: bajka, baśń, gadka, łgarstwo, plotka, powieść, wymysł.

LZ